

NORGES HØYESTERETT

Den 22. mars 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Indreberg og Bull i

HR-2013-00661-U, (sak nr. 2013/272), sivil sak, anke over kjennelse:

A

mot

B

(advokat Jon Norvald Evensen)

avsagt slik

K J E N N E L S E:

- (1) Saken gjelder klage over utleggsforretning.
- (2) B begjærte 28. januar 2010 utlegg mot A. Tvangsgrunnlag var et gjeldsbrev 25. september 2009, pålydende 1 500 000 kroner. Ved namsfogden i OSLOs utleggsforretning 19. august 2010 ble det fastsatt utleggstrekk overfor A. Klage over utleggsforretningen ble ved Oslo byfogdembetes kjennelse 31. januar 2011 ikke tatt til følge. Kjennelsen ble ikke påanket.
- (3) Den 21. mars 2012 påklaget A utleggsforretningen på nytt. Namsfogden i OSLO besluttet 26. mars 2012 å opprettholde utleggstrekket. Klagen ble deretter oversendt Oslo byfogdembete, som 31. august 2012 avsa kjennelse med slik slutning:
 - "1. Klagen tas ikke til følge.
 2. A betaler kr. 6.000,- i saksomkostninger til B innen to uker etter forkynnelse av denne kjennelse."
- (4) A påanket kjennelsen. Borgarting lagmannsrett avsa 27. desember 2012 kjennelse med slik slutning:
 - "1. Anken forkastes.
 2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler A 50 380 – femtitusentrehundreogåtti – kroner til B innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen."
- (5) A har påanket kjennelsen, og har i hovedsak gjort gjeldende:

- (6) Det er en saksbehandlingsfeil at den ankende part først etter at lagmannsrettens kjennelse var avsagt, ble gjort kjent med ankemotpartens prosesskriv 29. november 2012. Etter prosesskrivet var det behov for å utdype vesentlige forhold som kunne hatt betydning for rettens kjennelse. Videre anføres det at lagmannsrettens kjennelsesgrunner er mangelfulle, og at lagmannsrettens resultat er uriktig. Endelig er lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse angrepet.
- (7) Det er lagt ned slik påstand:
- "Lagmannsrettens kjennelse oppheves og saken hjemvises til ny behandling ved lagmannsretten. Krav om salær fra B avvises i sin helhet."**
- (8) *B* har tatt til motmæle, og har i hovedsak gjort gjeldende:
- (9) På bakgrunn av at den ankende part i prosesskriv 19. november 2012 ga uttrykk for at saken var tilstrekkelig opplyst til at lagmannsretten kunne treffe avgjørelse, at prosesskrivet 29. november 2012 ikke tok opp noen nye forhold som den ankende part ikke kjente til, og at lagmannsretten ikke synes å ha lagt vekt på prosesskrivet, utgjør det ingen saksbehandlingsfeil at den ankende part ikke var kjent med prosesskrivet 29. november 2012 før lagmannsretten traff sin avgjørelse. Videre anføres det at lagmannsrettens kjennelse er korrekt.
- (10) Det er lagt ned slik påstand:
- "Anken forkastes.
I sakskostninger for Høyesterett betaler A til B 12.000 – tolv tusen kroner – innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen."**
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse, og utvalgets kompetanse er dermed begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. tvisteloven § 30-6 bokstav b og c.
- (12) Det er blant annet anket over saksbehandlingen – manglende kontradiksjon:
- (13) Ved lagmannsrettens brev 21. november 2012 ble den ankende parts prosesskriv 19. november 2012 oversendt til ankemotpartens prosessfullmektig, med frist til 28. november 2012 for bemerkninger. Ankemotparten innga ytterligere merknader ved prosesskriv 29. november 2012. Av prosesskrivet fremgår at det er sendt i fire eksemplarer til lagmannsretten, men intet om at det skal være sendt i kopi til den ankende part. Lagmannsretten kan heller ikke ses å ha oversendt prosesskrivet.
- (14) Etter dette legger utvalget til grunn at prosesskrivet 29. november 2012 ikke ble meddelt den ankende part før lagmannsretten avsa kjennelsen 27. desember 2012, og at han først senere ble kjent med prosesskrivet.
- (15) Følgelig foreligger det et brudd på retten til kontradiksjon. Etter tvisteloven § 30-3, jf. § 29-21 første ledd skal feil ved saksbehandlingen tillegges virkning "hvis det er nærliggende at feilen kan ha hatt betydning for den avgjørelse som er anket". Det kontradiktoriske prinsipp er grunnleggende, og et brudd på dette prinsippet er en alvorlig saksbehandlingsfeil. Det skal svært lite til før en slik feil anses å kunne ha hatt virkning på resultatet, jf. blant annet Rt. 2010 side 1025 avsnitt 56, Rt. 2012 side 1218 avsnitt 52 og Rt. 2012 side 1665 avsnitt 25. Av rettspraksis fremgår at det snarere bør være en presumsjon for at feilen kan ha hatt betydning, jf. blant annet Rt. 2012 side 1688 avsnitt 15.

- (16) I prosesskrivet 29. november 2012 går ankemotparten inn på enkelte sider av låneforholdet mellom partene for nærmere å underbygge utleggets gyldighet, og kommenterer i den forbindelse flere detaljer i saken. Videre tas det blant annet til motmæle mot anførsel i den ankende parts prosesskriv 19. november 2012 om at det fortsatt løper utleggstrekk. Prosesskrivet 29. november 2012 er videre omtalt i lagmannsrettens kjennelse, og inneholdt også en økning av sakskostnadskravet.
- (17) På denne bakgrunn legger utvalget til grunn at det kan ha hatt betydning for lagmannsrettens avgjørelse at den ankende part ikke var gjort kjent med prosesskrivet 29. november 2012. At den ankende part i et forutgående prosesskriv 19. november 2012 uttalte at saken antas tilstrekkelig opplyst, endrer klart nok ikke dette.
- (18) Lagmannsrettens kjennelse må på denne bakgrunn oppheves. Det er da ikke nødvendig å gå inn på de øvrige anførselene i anken.
- (19) Den ankende part har ikke krevd sakskostnader. Etter omstendighetene frafalles ankegebyret på 5 160 kroner som den ankende part har innbetalt forskuddsvis, jf. rundskriv G-29/98 side 77.
- (20) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Hilde Indreberg
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Riktig utskrift: